

BANNER ZOLTÁN

a pénz madara

appendix Juhász Ferenc
Szarvas-énekéhez.

vagyok mint minden ember
ezermilliárd
naponta kiadok tízmilliárdot
naponta beveszek ötmilliárdot
az ujjaimon milliók suhannak át
a szememért ígértek már
harminc ezüstmilliárdot
a lelkemért nem adnak semmit
mert fogyó árú és mulandó
de szavaimra van jelentkező
talán elérem darabonként a félmilliót
a fák levelei százezret érnek
ha lehullanak – vissza kell fizetnem
a tavasz egybillió
az ősz megfizethetetlen
mert nem lehet tudni milyen színű lesz
a kapunyitás ötmilliárd
az ablak rácsosan hatmilliárd
ha felnézel az égre harminc
ha lehajtod a fejed már nyolcvanmillió
az ég színe is megér hatmilliárdot
a felhőkből fempénzek hullanak –
bagatell!
minden lépésed kétszázmillió
kilégzés nélkül negyvenmilliárd a levegő
ingyen utazhatsz a Marsra
mert az út ára egyelőre nem kiszámítható
a játszótéren milliárdlabdával fociznak a gyerekek
s párnádon ott hever az álomtrillió

imperatívuszok

ereszkedni a vizekkel
 növekedni a fákkal
 visszhangozni a hegyekkel
 áttűni a fellegekkel
 árnyékot vetni a Nappal
 megfényesedni a harmattal
 úton lenni a csillagokkal
 megérkezni a havazással
 eltévedni az éjszakával
 elrejtezni a madarakkal
 törvényt ülni a viharral
 fejet hajtani a virágokkal
 szomjúhozni a földdel
 szeretni a Holddal
 kihűlni a tűzhányókkal

félutamból

már csak befelé folynak arcomon a tájak
 de nem áradnak meg bennem fényesen
 a szemem látni még most sem fárad
 de a visszautat a szavak közt nem lelem
 vakvágányokon vak vonatok vesztegelnek
 szép romok lakói – száműzött szellemek
 ahányszor visszanézek örök félutamból
 a vágyott Láthatatlan mind idegenebb

Arad-Déva, 2008. márc.